Двоякісне перо — стилет і стилос —
Навіки випало з поета мертвих рук.
Невже ж цим звершилось і завершилось —
Могила, нагробок і тихий Баунд Брук?

Й остання пільга і остання ласка
Для душ небагатьох, що спиняться отут,—
Посмертна і чужа до непізнання маска
Управлена різцем у нагробка плиту?

Ні! Вірш його — залізних строф когорти
Він, воїн, залишив на варті віковій,
Поки новітній Симон прапори розгорне
І загримить останній за Вкраїну бій.

Тоді прийде година звершень Богом дана
І завершиться путь полум'яно-палка:
Рядки його у Стольнім, там коло Богдана,
Співці читатимуть вітчизняним полкам!